

[Finansministeren.]

investeringsvirksomheden ville blive en nedgang i den samlede beskæftigelse, som ikke ud fra noget synspunkt kunne være ønskelig; og en nedgang i de specielle investeringer, som er af central betydning for genopbygningen, var det særlig magtpåliggende at undgå. Dette var blandt andet baggrunden for det af regeringen i sommersamlingen fremsatte lovforslag om oprettelse af en genopbygningsfond.

Det er, som nævnt, i dag meget vanskeligt at sige noget om, hvorledes devalueringen vil påvirke det økonomiske forløb fremover. Visse prisstigninger vil ikke kunne undgås, dels fordi alle varer fra dollarlandene vil blive fordyret, dels fordi dette efterhånden vil smitte af på priserne fra andre lande, der benytter dollarvarer i produktionen. En prisstabiliserende faktor må dog ses deri, at det er et betydeligt antal lande, som har devalueret deres valuta i samme forhold som sterling, således at samhandelen mellem disse lande, der ialt udgør et meget betydeligt udsnit af den samlede verdenshandel, foregår til uændrede valutakurser.

Den prisopgang, som således efterhånden vil komme gennem importen, må — såvidt jeg kan se — i hvert fald en overgang nærmest virke i retning af at modvirke tendensen til nedgang i investeringsvirksomheden; det vil nemlig være en fordel at søge påtænkte investeringer fremskyndet og iværksat, inden prisstigningen har nået at fordyre byggeomkostninger m. v. Devalueringen skulle således også virke i retning af at holde beskæftigelsen oppe. Tendensen til øget produktion og investering vil efter alt at dømme også gøre sig gældende i eksport erhvervene, som nu efter devalueringen af kronen har fået forbedrede afsætningsvilkår i de lande, der ikke har devalueret eller ikke har devalueret fuldtud.

Konklusionen heraf skulle da være den, at den tendens til øget arbejdsløshed, som har gjort sig gældende det sidste halvår, i hvert fald ikke bliver forstærket, men snarere afsvækket som følge af devalueringen. Tendensen til øgede investeringer og øget beskæftigelse vil imidlertid gøre det vanskeligere at holde igen på de udefra kommende prisstigninger og forstærke nødvendigheden af effektive foranstaltninger mod prisopgangen. Dette synspunkt må blive afgørende for tilrettelæggningen af finanspolitikken i den kommende tid; det er derfor regeringens hensigt, som det også er kommet til udtryk i statsministerens programtale igår, fortsat at stile mod at tilvejebringe

et overskud på statsbudgettet. Dette vil være et væsentligt led i prisstabiliseringspolitikken, omend naturligvis ikke det eneste.

Der har flere gange her i salen været fremsat ønsker om at få gennemført en afvikling af de gældende pristilskudsordninger, og der er da også i løbet af de sidste to år gennemført visse besparelser på denne konto. Den samlede årlige udgift ved tilskudsordningerne er dog fortsat over 200 mill. kr. Det er rigtigt, at yderligere besparelser på denne konto ville gøre det lettere at opnå det ønskede overskud på statsbudgettet; men sådan som tingene nu udvikler sig, vil det være nødvendigt at fortsætte de i øjeblikket gældende tilskudsordninger, og det må påregnes, at visse af dem, f. eks. rugbrødsordningen, nu vil blive noget dyrere, end man hidtil har regnet med. Det er også muligt, at det bliver nødvendigt at udvide nogle af ordningerne for derved at modvirke stigningen i det indenlandske prisniveau. Dette er imidlertid spørgsmål, som må drøftes i den kommende tid.

Devalueringen vil yderligere, som jeg nævnte før, medføre visse direkte udgiftsforhøjelser på statsbudgettet. Såfremt den engelske devaluering ikke var kommet og tendensen til øget ledighed her i landet var fortsat, kunne det være blevet aktuelt at gennemføre yderligere skattelemper for at undgå fortsat stigning i ledigheden. Sådan som landet nu ligger, tror jeg dog, at mulighederne i den retning er meget små.

Om pengepolitikken skal jeg også til slut fremsætte nogle bemærkninger.

Ud fra de forudsætninger om finanspolitikken, jeg har opridset i det foregående, må man regne med, at der fortsat vil ske en vis pengeopsugning over statens finanser. Når bortses fra de sæsonmæssige svingninger i statens udbetalinger, vil denne opsugning ske i et aftagende tempo fremover, fordi de forskellige eengangsforanstaltninger, der blev iværksat som led i pengesaningeringen efter krigen, nu efterhånden er så godt som afsluttet, samt fordi man i den kommende tid må regne med en ret stærk udvidelse af statens udlånsvirksomhed i henhold til lovgivningen om støtte til boligbyggeri. Der er i løbet af de sidste finansår bevilget store beløb til dette formål, men foreløbig er det kun forholdsvis beskedne beløb, som er kommet til udbetaling. Da en stor del af det byggeri, der er givet lånetilsagn til, nu er afsluttet, må der regnes med en stærk stigning i udlånsvirksomheden, og dette vil bremse tempoet i pengeopsugningen over statsfinanserne.

På den anden side foregår der for tiden